

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιανουάριος 2014

αρ. φύλλου 154

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΔΙΑΔΥΤΙΚΑ ΕΠΙΔΡΟΥΝ ΟΙ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Όσο πλησιάζει ο χρόνος των εκλογών (τουλάχιστον των ευρωεκλογών και των αυτοδιοικητικών) τα κόμματα που στήριξαν και στηρίζουν τη Νέα Κατοχή εμφανίζουν στοιχεία νευρικότητας σύγχυσης ή και διάλυσης. Φοβούνται, προφανώς, ότι η διαμάχη ΗΠΑ-Γερμανίας, που ως σήμερα βρίσκεται σ' ένα σταθερό πλαίσιο, δηλ. στη διατήρηση της ευρωζώνης και της ΕΕ, έχει οξυνθεί, λόγω της γερμανικής άρνησης για άρση της λιτότητας. Η γερμανική λιτότητα στις χώρες της ευρωζώνης καταδικάζει το σύνολο των χωρών του κόσμου σε σταδιακή ύφεση και πολιτική αποσταθεροποίηση, που πλήττει τα γεωστρατηγικά αμερικανικά συμφέροντα ενόψει της ενδυνάμωσης του ρόλου Ρωσίας και Κίνας.

Οι Αμερικανοί ζητούν το κούρεμα του ελληνικού χρέους, επειδή φοβούνται ότι η πολιτική αποσταθεροποίηση που προκαλούν η εξαθλίωση του ελληνικού λαού και η διάλυση της χώρας μπορεί

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΜΙΖΕΣ:

Τα χαρακτηριστικά της εξάρτησης

Η αποκάλυψη σκανδάλων διαφθοράς και χρηματισμού σε καθεστώς εξάρτησης και υποτέλειας, όπου δυστυχώς βρίσκεται η χώρα μας, κατά κανόνα οφείλεται στις αντιθέσεις των ξένων προστατών, προκειμένου να προωθούν μέσω του ελέγχου της πολιτικής και δημόσιας ζωής τα συμφέροντά τους. Οι μίζες είναι τα αργύρια της προδοσίας των εξαχρειωμένων. Οι ξένοι, άλλωστε, επιδιώκουν αυτό το καθεστώς να το υπηρετούν συνήθως εξαχρειωμένοι και διεφθαρμένοι, ώστε να τους κρατούν δεμένους, με την απειλή των αποκαλύψεων. Χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα είναι οι δωροδοκίες της Siemens και των άλλων γερμανικών εταιρειών όπλων, τις οποίες η Γερμανία γνωρίζει, γι' αυτό έχει στο χέρι αυτούς που δωροδοκήθηκαν.

Μεταπολεμικά, πριν από την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ είχαν βγει στη δημοσιότητα σχετικά λίγα σκάνδαλα και μόνο υψηλόβαθμων κυβερνη-

(συνέχεια στη σελ. 2)

Προς τους φίλους του ΑΣΚΕ και τους αναγνώστες της «Ε»

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε», το ΑΣΚΕ πραγματοποίησε από 1/12/13 έως 15/1/14 οικονομική εξόρμηση, με στόχο τη συμμετοχή στις ευρωεκλογές της 25^{ης} Μαΐου. Είμαστε στην ευχάριστη θέση ν' ανακοινώσουμε ότι, παρά τη δύσκολη οικονομική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει όλες οι οικογένειες, η ανταπόκριση μελών και φίλων ξεπέρασε τις προσδοκίες μας. Μεγάλο μέρος από το ποσό που χρειαζόμαστε έχει ήδη συγκεντρωθεί. Μιλάμε πάντοτε για τα εντελώς αναγκαία, δηλ. παράβολο, εκτύπωση και μεταφορά ψηφοδελτίων κι ένα στοιχειώδη προεκλογικό αγώνα, που σημαίνει προκήρυξη, κάποια ταξίδια κ.λπ. Είναι γνωστό ότι το ΑΣΚΕ ξοδεύει για τις εκλογές τα λιγότερα χρήματα απ' όλα τα κόμματα.

Το επόμενο βήμα είναι μια συγκέντρωση που θα πραγματοποιήσουμε στα γραφεία μας, στην οποία καλούμε όλους τους φίλους μας

την Κυριακή 16 Φεβρουαρίου στις 5μ.μ.,

όπου θα μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα. Μέχρι τότε όσοι δεν το έπραξαν να δώσουν τη συνδρομή τους, μικρότερη ή μεγαλύτερη, ώστε να καλυφθεί και το υπόλοιπο μέρος του αναγκαίου ποσού και να είμαστε σε θέση να ανακοινώσουμε τη συμμετοχή μας Προϋπόθεση για την ανακοίνωση είναι να έχουμε συγκεντρώσει ολόκληρο το ποσό μέχρι 16/2/14, γιατί πάνω απ' όλα το ΑΣΚΕ πρέπει να διατηρήσει την απόλυτη συνέπεια προς τις οικονομικές υποχρεώσεις του, όπως κάνει συνεχώς στα 30 χρόνια της ύπαρξής του.

Τέλος όσο περισσότεροι μας επιτρέψουν τα οικονομικά μας τόσο ευρύτερα θα μπορέσουμε να διαδώσουμε και να υποστηρίξουμε τις θέσεις μας, που είναι και ο κύριος λόγος της συμμετοχής μας, αφού για το ΑΣΚΕ οι εκλογές ποτέ δεν είναι αυτοσκοπός.

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΜΙΖΕΣ: Τα χαρακτηριστικά της εξάρτησης

(συνέχεια από τη σελ. 1)

τικών αξιωματούχων, κυρίως υπουργών και πρωθυπουργού.

Το 1955 κατηγορήθηκε ο Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, τότε υφυπουργός Συγκοινωνιών, (υπουργός ήταν ο Κ. Καραμανλής) ότι είχε ζητήσει 100.000 δολάρια μίζα για προμήθεια του ΟΤΕ με 50.000 αυτόματα τηλέφωνα από τη Siemens.

Το 1956 το σκάνδαλο στο ιδιωτικό, τότε, Σισμανόγλειο με κατηγορούμενο το βουλευτή της ΕΡΕ και γενικό διευθυντή του νοσοκομείου Σάββα Παπαεμανουήλ για κακοδιαχείριση και υπεξαίρεση 1.290.000 δρχ.

Το 1963 το σκάνδαλο του Μον Παρνές, που χτίστηκε ύστερα από έμπνευση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, κόστισε στο ελληνικό δημόσιο 120 εκατ. δρχ. και οι πελάτες του δεν ξεπερνούσαν τους 5 ανά ημέρα!

Το 1964 το σκάνδαλο με τη γαλλική Πεσινέ, με την οποία η ΔΕΗ υποχρεώθηκε να υπογράψει αποικιοκρατική σύμβαση, για να της πουλά ηλεκτρικό ρεύμα κάτω του κόστους, με συνέπεια ο ελληνικός λαός να την επιδοτεί με 100-300 εκατομμύρια δρχ. ετησίως. Ο αγρότης πλήρωνε τότε την κιλοβατώρα 14 δρχ., ενώ η Πεσινέ 7 δρχ.

Το 1964 κατηγορήθηκε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, που βρισκόταν πλέον στο Παρίσι, για δύο σκάνδαλα στη ΔΕΗ. Το πρώτο για υπερβάσεις 65 εκ. δρχ. για έργα στο Μέγδοβα από μια γαλλική και μια αμερικανική εταιρεία και το δεύτερο για πιέσεις του ίδιου προς το Δ.Σ. της ΔΕΗ για ν' αναθέσει έργο στα Κρεμαστά σε αμερικανική εταιρεία.

Το 1964 κατηγορήθηκε η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου για αγορά 4 αεριοστροβίλων της ΔΕΗ με απευθείας ανάθεση σε αμερικανική εταιρεία με ζημιά 90 εκ. δρχ. Την ίδια χρονιά κατηγορήθηκε ο Α. Παπανδρέου ότι λίγες μέρες πριν παραιτηθεί από την κυβέρνηση ανέθεσε σε φίλο του απευθείας την πολεοδομική μελέτη της Πάτρας αμοιβής 1,8 εκ. δρχ.

Το 1974 το σκάνδαλο των κρεάτων, που έβγαλε η χούντα Ιωαννίδη, στο οποίο ενέπλεξε τον αδελφό του Παπαδόπουλου, Χαράλαμπο. Ο υφυπουργός Εμπορίου της χούντας του Παπαδόπουλου Μ. Μπαλόπουλος κατηγορήθηκε για υπερτιμολόγηση κρεάτων εισαγωγής Ροδεσίας και εξαγωγή συναλλάγματος ύψους πολλών εκατομμυρίων δολαρίων, ποσών τεράστιων για την εποχή. Επίσης, για απαγόρευση σφαγής ζώων στην Αθήνα και πώλησης κρέατος από άλλες ελληνικές πόλεις, ώστε ν' αυξάνουν τα εισαγόμενα. Πολλοί λιανοπωλητές εξαναγκάζονταν το 1/4 των κρεάτων που αγόραζαν να είναι σάπια εισαγόμενα.

Η εποχή της ΕΟΚ-ΕΕ-ΟΝΕ επισημοποίησε τη**μίζα στο δημόσιο**

Η κατοχύρωση της μίζας στη δημόσια διοίκηση επισημοποιήθηκε από τον Ανδρέα Παπανδρέου με το παροιμιώδες «είπαμε να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του, αλλά όχι και 500 εκατομμύρια». Φράση του 1986, που σηματοδότησε τη μαζική εξαχρείωση κατ' αρχήν του οργανωμένου δυναμικού του ΠΑΣΟΚ, που ένα μεγάλο τμήμα του στελέχωνε πλέον το δημόσιο, ώστε να μην αντιδράσει στην εγκατάλειψη των προεκλογικών του θέσεων και στην αποδοχή της ένταξης στην ΕΟΚ. (Ανάλυση στην έκδοση ΑΣΚΕ-1). Το κωμικοτραγικό είναι ότι μέλος του Ε.Γ. πριν από το 1981 έλεγε ότι **οι έντιμοι είναι επαναστάτες, ανεξαρτήτως ιδεολογίας**. Ο ίδιος έγινε πολλές φορές υπουργός και βούτηξε μέχρι το λαιμό στη μίζα και τη διαφθορά. Το τραγικό είναι ότι η διαφθορά τρεφόταν με δάνεια.

Η διαφθορά και τα σκάνδαλα των κυβερνήσεων του Α. Παπανδρέου εκτοξεύτηκαν κατά τη διακυβέρνηση Σημίτη και ιδιαίτερα μετά την υιοθέτηση του ευρώ. Μίζες και διαπλοκή έγιναν καθεστώς σ' όλες τις βαθμίδες του δημοσίου και κατέστρεψαν συνειδήσεις και ηθικά ερείσματα. Οδήγησαν στο έγκλημα του Χρηματιστηρίου, των θηριωδών προμηθειών υπερτιμολογημένων οπλικών συστημάτων, που πολλά σήμερα σκουριάζουν, στο άλλο έγκλημα της ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων και στο φαγοπότι στα δημόσια έργα και στο Κτηματολόγιο. Έτσι φόρτωσαν τη χώρα με δυσθεώρητα επαχθή και απεχθή χρέη. Το ερώτημα είναι ποιος δεν έπαιρνε μίζα. Αν για τα σκάνδαλα της εποχής Α. Παπανδρέου χρειάζονται πολλές σελίδες, για τα σκάνδαλα της εποχής Σημίτη χρειάζονται τόμοι ολόκληροι, παρόλο που ακόμη και σήμερα ελάχιστα έχουν αποκαλυφθεί. Το ΠΑΣΟΚ έχει αποβάλει από την εποχή Σημίτη κάθε ίχνος ιδεολογίας και η ύπαρξή του συνδέεται μόνο με την προσκόλλησή του στη διεφθαρμένη κυβερνητική εξουσία.

Η ΝΔ δεν είχε, όπως το ΠΑΣΟΚ, κίνητρο μαζικής εξαχρείωσης του κομματικού δυναμικού της, επειδή ιδεολογικά και πολιτικά πάντοτε λειτουργούσε υπέρ των συμφερόντων του ξένου και εγχώριου κεφαλαίου, χωρίς όμως αυτό να εμποδίζει τη διαφθορά και τα σκάνδαλα, όπως του Βατοπεδίου, τα «δωράκια» σε Κυριάκο-Ντόρα και Λιάπη από τη Siemens, η «απόδραση» των στελεχών της Siemens Χριστοφοράκου-Καραβέλα, η κατηγορία για χρηματισμό του Α. Παυλίδη, τα αυθαίρετα Μαγγίνα - Σουφλιά κ.λπ.

Την εξαχρείωση επιδίωκαν διαχρονικά οι «εταίροι» μέσω της ΕΟΚ-ΕΕ, για να διευρύνουν τον

εσμό των δεξιών και «αριστερών» ευρωπαϊστών, μέσω χρηματοδοτήσεων, «προγραμμάτων», επιδοτήσεων, από τα οποία σιτίζονται, και μέσω των εταιρειών τους που έδιναν μίζες, ώστε να έχουν πειθήνια όργανα για να κάνουν προπαγάνδα υπέρ του ευρώ και της Ε.Ε. Τα ποσά της εξαχρείωσης τα έπαιρναν πίσω και τα παίρνουν πολλαπλάσια από τα κέρδη των εταιρειών τους και των τραπεζών τους, που μας υπερδάνειζαν.

Αμείωτη η διαφθορά στη νέα κατοχή

«Δεν είμαι εγώ μ...ας να κονομάνε όλοι από δουλειές κι εγώ να μην παίρνω μία αυτή την εποχή», αναφώνησε για μια «ταπεινή» μίζα 25.000 ευρώ από ένα κοινοτικό «πρόγραμμα» για την παιδική παχυσαρκία. Και το σύστημα (κυβέρνηση-αντιπολίτευση-ΜΜΕ) ανέδειξε τη μίζα και όχι και το «πρόγραμμα», που μόνο ο τίτλος του αποτελεί πρόκληση, όταν η Ε.Ε. με τους εγχώριους κατοχικούς υπηρέτες της έχει καταδικάσει χιλιάδες

παιδιά στη φτώχεια, στην εξαθλίωση και την ασιτία, για να σιτίζει με «προγράμματα» τους δικούς της.

Η νέα κατοχή, για να περνά τα άγρια μέτρα εξαθλίωσης της κοινωνίας και ξεπουλήματος της χώρας, καμώνεται ότι καταπολεμά τη διαφθορά, δίνοντας θέαμα στην αρένα με ξοφλημένους διεφθαρμένους πολιτικούς ή μικρά ψάρια, που μέχρι πρότινος συγκάλυπταν. Δεν πειράζουν σκανδαλωδώς ούτε τρίχα της κεφαλής των στηριγμάτων τους, τα δις που κρύβονται στις offshore και στους λογαριασμούς των ξένων τραπεζών, ενώ τα κοινοτικά «προγράμματα» συνεχίζονται αδιάλειπτα.

Χωρίς διαφθορά και μίζες δεν μπορεί να επιβιώσει καθεστώς εξάρτησης και υποτέλειας. Οι ξένοι προστάτες το γνωρίζουν. Οι έντιμοι, αυτοί που αγαπάνε την πατρίδα τους, τους φοβίζονται.

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 4/1/14)

ΜΙΧΑΛΗΣ ΒΑΡΔΑΝΗΣ

Ο Σύνδεσμος Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-74 στις 15/1/14 ανακοίνωσε με οδύνη την απώλεια του επί δεκαετία προέδρου του Μιχάλη Βαρδάνη.

Ο Μιχάλης Βαρδάνης γεννήθηκε στην Απείρανθο Νάξου το 1936. Φοίτησε στο Γυμνάσιο Νάξου και στη συνέχεια εισήχθη στη Σχολή Ευελπίδων, από την οποία αποφοίτησε το 1958 με το βαθμό του ανθυπολοχαγού. Μετά την αποφοίτησή του υπηρέτησε σε ακριτικές περιοχές και ως εθελοντής στην Κύπρο.

Η κυβέρνηση των αποστατών τον μετέθεσε μαζί με όλους τους δημοκρατικούς αξιωματικούς από την Κύπρο στη Βόρειο Ελλάδα.

Στις αρχές Δεκεμβρίου 1966 εκλήθη να καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη του ΑΣΠΙΔΑ. Κατέθεσε στις 28/12/66 και από μάρτυρας κατηγορίας μετατράπηκε σε μάρτυρα υπεράσπισης των δημοκρατικών αξιωματικών. Από τότε μπήκε στο στόχαστρο των χουντικών, που προετοιμάζαν το πραξικόπημα της 21^{ης} Απριλίου.

Το πραξικόπημα βρίσκει το Μ. Βαρδάνη να υπηρετεί στο Πολύκαστρο «χωρίς ανάθεση καθηκόντων». Συλλαμβάνεται αμέσως και τίθεται μέσα στο στρατόπεδο «σε απομόνωση».

Συμμετέχει στην προετοιμασία του «κινήματος του βασιλιά», αλλά στις 26/10/67 αποτάχτηκε από τις Ένοπλες Δυνάμεις ως «επικίνδυνος».

Ο Μιχ. Βαρδάνης, ως απότακτος πλέον, συμμετέχει με άλλους αποστράτους στις αντιστασιακές οργανώσεις «Ελευθεροί Έλληνες» και «Αντίσταση-Απελευθέρωση-Ανεξαρτησία». Στις 22/4/72 συλλαμβάνεται και υποβάλλεται σε φρικτά

βασανιστήρια. Αργότερα απελευθερώνεται και συλλαμβάνεται πάλι το Σεπτέμβριο 1972, για να οδηγηθεί στο ΕΑΤ-ΕΣΑ, όπου υποβάλλεται και πάλι σε φρικτά βασανιστήρια. Από 22/6/72 έως 16/12/72 παραμένει φυλακισμένος στον Κορυδαλλό.

Με την αποφυλάκισή του παίρνει μέρος στο «Κίνημα του Ναυτικού», που επρόκειτο να εκδηλωθεί στα τέλη Μαΐου 1973, μνημένος από το Σπύρο Μουστακλή. Το Κίνημα προδίδεται και ο Μ. Βαρδάνης συλλαμβάνεται και πάλι στις 24/5/73, για να υποστεί στο ΕΑΤ-ΕΣΑ πρωτοφανή σε σκληρότητα βασανιστήρια από τους Σπανό, Χατζηζήση, Κόφα κ.λπ. Παρέμεινε φυλακισμένος μέχρι τον Αύγουστο 1973, οπότε οι δικτάτορες έδωσαν γενική αμνηστία.

Μετά την απόταξή του ο Μ. Βαρδάνης συνέχισε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου πήρε το πτυχίο του και ξεκίνησε ν' ασκεί τη δικηγορία.

Δύο ημέρες πριν από τη μεταπολίτευση κι ενώ η χούντα διαπράττει το τελευταίο και μεγαλύτερο έγκλημά της, την προδοσία της Κύπρου, ενώ η Τουρκία έχει αρχίσει την εισβολή, ο Βαρδάνης, μαζί με άλλους 3 απότακτους δημοκρατικούς αξιωματικούς (Αρχάκη, Αρχοντίδη, Βασιλικόπουλο) αποστέλλουν προς τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων επιστολή, όπου γράφουν ότι «**πιστοί εις τον όρκον μας και εν όψει διαγραφόμενης απειλής έναντι ακεραιότητας του Έθνους, θέτομεν εαυτούς εις την διάθεσιν της Πατρίδος**».

Επανήλθε στο στράτευμα το 1976, παίρνοντας όλους τους βαθμούς που είχε στερηθεί. Αποστρατεύτηκε το 1990 από την κυβέρνηση Μητσοτάκη με το βαθμό του Υποστρατήγου.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ 25^{ης} ΜΑΪΟΥ (μια πρώτη προσέγγιση)

Στις συνθήκες της Νέας Κατοχής, που εξαθλιώνει τον ελληνικό λαό προγραμματισμένα και συστηματικά, με την εθνική κυριαρχία να έχει καταλυθεί πλέον *de jure*, την ακεραιότητα του έθνους-κράτους ν' απειλείται, με τελικό στόχο την ίδια την ύπαρξή του, **το πρώτο βήμα** που οφείλουμε ως λαός (όπως πράξαμε πάντοτε στο παρελθόν σε ανάλογες συνθήκες, όπως οφείλουν όλοι ο λαοί) είναι να διακηρύξουμε προς τους εαυτούς μας, προς τις δυνάμεις κατοχής και προς κάθε τρίτο ότι «ο τράχηλός μας δεν υπομένει το ζυγό» και ότι είμαστε αποφασισμένοι ν' αγωνιστούμε και πάλι «για τη χιλιάκριβη τη Λευτεριά». **Το δεύτερο** είναι να συμφωνήσουμε ως λαός πώς θ' απελευθερωθούμε και ποιο μέλλον μας αρμόζει, δηλ. να συμφωνήσουμε στις βασικές αρχές ενός πολιτικού προγράμματος. Και **το τρίτο** είναι να κάνουμε πράξη το πρόγραμμα αυτό.

Πολλοί τρόποι υπάρχουν για το πρώτο βήμα. Κάποιοι από αυτούς στο παρελθόν ήσαν μοναδικοί και προϋπέθεταν βαρύ ανθρώπινο κόστος. Σήμερα έχουμε την πολυτέλεια να λειτουργούν κάποιοι δημοκρατικοί θεσμοί, έστω κακοποιημένοι, μέσω των οποίων μπορούμε να κάνουμε χωρίς δυσκολίες το πρώτο τουλάχιστον βήμα

Το 2014 είναι χρονιά εκλογών. Οποσδήποτε ευρωεκλογών, περιφερειακών και δημοτικών στο τέλος Μαΐου, πιθανότατα και εθνικών πριν, μετά ή συγχρόνως.

Οι **εθνικές εκλογές** είναι άγνωστο πότε θα γίνουν, είναι άγνωστο επίσης πόσο θα έχει μεταβληθεί μέχρι τότε ο πολιτικός χάρτης με τη φθορά που υφίστανται τα κυβερνητικά κόμματα και την ανανέωση του πολιτικού προσωπικού που επιχειρείται και μέσω της αποκάλυψης (μικρού μέρους) των σκανδάλων. Όταν έλθει η ώρα, θα κάνουμε τις σχετικές αναλύσεις. Βεβαίως είναι αδύνατο το ΑΣΚΕ να πάρει μέρος σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις σε μικρό χρονικό διάστημα για οικονομικούς λόγους

Στις **δημοτικές-περιφερειακές εκλογές** το ΑΣΚΕ παγίως δε συμμετέχει, αφού υποστηρίζει ότι η Αυτοδιοίκηση πρέπει να διατηρεί την αυτονομία της απέναντι στα πολιτικά κόμματα. Τα μέλη και οι φίλοι του ΑΣΚΕ ψηφίζουμε στην περιοχή μας την παράταξη που θεωρούμε ότι βρίσκεται πιο κοντά στις αρχές μας και ότι θα υπηρετήσει με σχετικά καλύτερο τρόπο την τοπική κοινωνία. Με τη γενικότερη απαξίωση όλων των κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων αναμένεται ότι πολλοί υποψήφιοι θα δηλώνουν ανεξάρτητοι, οπότε **τα πολιτικά μηνύματα των εκλογών της Αυτοδιοίκησης δε θα είναι προφανή και τα**

συμπεράσματα δε θα είναι σαφή.

Αντιθέτως, αυτό θα γίνει στις **ευρωεκλογές**, που είναι πανελλαδικές με ένα ψηφοδέλτιο για κάθε κόμμα, στις οποίες λειτουργούν λιγότερο τα εκβιαστικά διλήμματα των εθνικών εκλογών. Πολύ περισσότερο που οι δυνάμεις της Νέας Κατοχής αποτελούνται κατά τα 2/3 από την Ε.Ε. και την Τράπεζά της, οπότε η ψήφος του καθενός εκφράζει τη θέση του απέναντι στη Νέα Κατοχή. Κατά τ' άλλα οι ευρωεκλογές μικρή σημασία έχουν, αφού ο ρόλος του ευρωκοινοβουλίου είναι περίπου διακοσμητικός.

Οι κυβερνητικοί-μνημονιακοί

Υποστήριξη προς τα κόμματα (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ) που ως κυβερνήσεις στήριξαν την ένταξη και παραμονή στην ΕΟΚ/Ε.Ε, που οδήγησε αναγκαστικά στα μνημόνια, σημαίνει αποδοχή της Κατοχής και των συνεπειών της, που θα είναι συνεχώς βαρύτερες. Σημαίνει ότι αποδεχόμαστε να μας κοροϊδεύουν με το πρωτογενές πλεόνασμα, το success story, το φως στο βάθος του τούνελ, το όχι νέα μέτρα κ.λπ. Τα ίδια ισχύουν και για τα κόμματα (ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ) που στήριξαν και ψήφισαν τα μνημόνια, αλλά κάποια στιγμή κράτησαν αποστάσεις, για να επιβιώσουν εκλογικά (ο ΛΑΟΣ έφτασε να τάσσεται υπέρ και του εθνικού νομίσματος!!).

Οι χειρότεροι απ' όλους, αυτοί που έχουν τις μεγαλύτερες ευθύνες και το μεγαλύτερο μίσος κατά του ελληνικού λαού, δεν τολμούν ακόμη να πουν ούτε το όνομά τους και αυτοπροσδιορίζονται μ' έναν αριθμό: 58, 75 κ.λπ.!! Το ίδιο το σύστημα τους προβάλλει ως εναλλακτική λύση!

Τέλος πλήρη υποστήριξη προς την Κατοχή, και μάλιστα με το χειρότερο τρόπο σημαίνει η υποστήριξη προς τη Χρυσή Αυγή, η οποία (έχουμε εξηγήσει επανειλημμένα ότι) είναι το ακριβώς αντίθετο από αυτό που θέλει να εμφανίζεται.

Οι αντιμνημονιακοί ευρωπαϊστές

Όσοι σήμερα (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ κ.λπ.) ισχυρίζονται ότι μπορούμε να ξεφύγουμε από τα μνημόνια, ότι μπορούμε ν' ασκήσουμε φιλολαϊκή ή πατριωτική πολιτική χωρίς ν' αποχωρήσουμε από την Ε.Ε. καλλιεργούν επικίνδυνες αυταπάτες κι εξαπατούν τον ελληνικό λαό, γι' αυτό έχουν την υποστήριξη μεγαλύτερης ή μικρότερης μερίδας του συστήματος. Καμιά φιλολαϊκή πολιτική ούτε καν ένα φιλολαϊκό μέτρο δεν μπορούμε να πάρουμε αν δεν αποχωρήσουμε πρώτα από την Ε.Ε. **Παραμονή στην Ε.Ε. χωρίς μνημόνια είναι απλώς ένα κακόγουστο αστείο.** Η λέξη μνημόνιο μπορεί να μη χρησιμοποιείται, αλλά η ουσία θα παραμένει, όπως προϋπήρχε των μνημονίων. Καμιά πατριωτική →

πολιτική δεν είναι δυνατή με την οικονομία διαλυμένη, τις ένοπλες δυνάμεις χωρίς καύσιμα και ανταλλακτικά, με λουκέτο στην ελληνική πολεμική βιομηχανία, τους αξιωματικούς πενόμενους και όλες τις πολιτικές αποφάσεις να παίρνονται τυπικά στις Βρυξέλες, στην πραγματικότητα στο Βερολίνο.

Εάν κληθούν να κυβερνήσουν οι αντιμνημονιακοί ευρωπαϊστές, θ' αποτύχουν και θα φέρουν (ανεξαρτήτως προθέσεων) άλλη μια μεγάλη απογοήτευση στον ελληνικό λαό. Στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ (και με τις θέσεις που διακηρύσσει για τα εθνικά θέματα και τους λαθρομετανάστες) οι κίνδυνοι για την ασφάλεια και την ακεραιότητα της πατρίδας μας είναι τεράστιοι, με πρώτο στο σκοπιανό, όπου (μακάρι να διαψευσθούμε) θα γίνουν δεκτές οι καταστροφικές προτάσεις Νίμιτς.

Στην ίδια κατηγορία με τους παραπάνω ανήκουν και όσοι συζητούν για αποχώρηση από την Ε.Ε., αλλά δεν τη θεωρούν ως την πρώτη προϋπόθεση για την απελευθέρωσή μας, αντιθέτως την παραπέμπουν στις καλές δες.

Η αποδέσμευση μόνο στα λόγια

Το ΚΚΕ τάσσεται υπέρ της αποδέσμευσης της χώρας από την Ε.Ε., αλλά στην πράξη δεν κάνει τίποτα για να την επιτύχει. Αντιθέτως, θέτει ως προϋπόθεση για την αποχώρηση τη «λαϊκή εξουσία», η οποία ποτέ δεν πρόκειται να έλθει με τη διασπαστική πολιτική που ακολουθεί το ΚΚΕ. Όταν, μάλιστα, άρχισε να διαμορφώνεται στην ελληνική κοινωνία κλίμα απόρριψης της Ε.Ε. και του ευρώ της και να τίθεται σοβαρά το ζήτημα της αποχώρησης, μέσα στην όλη τιτάνια προσπάθεια του συστήματος αναστροφής του κλίματος αυτού συνέβαλε και η Αλ. Παπαρήγα με το περίφημο «η λύση έξω από το ευρώ στις παρούσες συνθήκες είναι καταστροφική» (συνέντευξη στον Αντένα- βλ. Ριζοσπάστης 31/5/2011). Και μετά προσπαθούσαν να συμμαζέψουν τα ασυμμάζευτα.

Τα παραπάνω αναφέρονται κατά το ήμισυ και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η οποία κατά το άλλο ήμισυ είναι η φωνή του Σόρος στην Ελλάδα (υπέρ των Σκοπίων κ.λπ.).

Εθνικό νόμισμα με παραμονή στην Ε.Ε.

Όσοι υποστηρίζουν την αποχώρηση από την ευρωζώνη χωρίς αποχώρηση από την Ε.Ε. παραπλανούν επίσης τον ελληνικό λαό. Το εθνικό νόμισμα είναι χρήσιμο, για να μπορούμε κυρίως να στηρίζουμε και να προωθούμε (και στο εξωτερικό) τα δικά μας προϊόντα. Αλλά μέσα στην Ε.Ε. η ελληνική παραγωγή συρρικνώνεται συνεχώς, ελληνικά προϊόντα παύουν να υπάρχουν, άρα η χρησιμότητα του εθνικού νομίσματος περίπου εκμηδενίζεται. Οι κύριοι αυτοί, πολλοί από τους οποίους εμφανίζονται ως ... αριστεροί, απλώς

ακολουθούν την πολιτική των Αγγλοαμερικανών, που επιθυμούν να υπάρχει η Ε.Ε., που είναι η κυριότερη σύμμαχος των ΗΠΑ, να υπάρχει και το ευρώ, αλλά μη ανταγωνιστικό προς το δολάριο ως παγκόσμιο αποθεματικό. Γι' αυτό και προβάλλονται από τα ΜΜΕ που ελέγχονται από αυτούς (κυρίως το ΕΠΑΜ). Η Μ. Βρετανία (θυμίζουμε) ανήκει στην Ε.Ε., χωρίς να συμμετέχει στην ευρωζώνη.

Η πολιτική της απελευθέρωσης

Απέναντι σ' όλες αυτές τις συστημικές εκδοχές είναι ανάγκη να εκφραστεί και να υποστηριχτεί και στις ευρωεκλογές μια πρόταση για την Εθνική και Κοινωνική μας Απελευθέρωση, που θ' αρχίζει από την απελευθέρωση από τη γερμανική Ε.Ε. και το γερμανικό ευρώ και από κάθε λεόντειο οργανισμό, σε συνδυασμό με τον έλεγχο της παραγωγής και των προϊόντων της από την κοινωνία, τη διεύρυνση και εμβάθυνση των δημοκρατικών θεσμών, την προάσπιση του πολιτισμού μας, την προάσπιση της εθνικής μας ακεραιότητας και τον επαναπατρισμό όσων ξένων μπήκαν παράνομα στη χώρα μας.

Οι αναγνώστες μας γνωρίζουν την τεράστια (για τα μέτρα των δυνατοτήτων του) προσπάθεια του ΑΣΚΕ να συγκλίνουν προς αυτή την κατεύθυνση όλες οι αξιόπιστες δημοκρατικές, προοδευτικές και πατριωτικές δυνάμεις της πατρίδας μας. Έγιναν πάμπολλες συναντήσεις με συλλογικότητες και μεμονωμένους πολίτες, που είχαν ως αποτέλεσμα ένα καλό κείμενο και τη διοργάνωση 3 εκδηλώσεων. Τελευταία πληροφόρηση για το εγχείρημα υπάρχει στο προηγούμενο φύλλο της «Ε». Κατανοούμε ότι το εγχείρημα παρουσιάζεται δύσκολο, αλλά η πρόταση εκφράζει τις ανάγκες και επιθυμίες της ελληνικής κοινωνίας κι αυτό το γνωρίζουν όλοι, ακόμη κι όσοι βολεύονται να στεγάζονται σε συστημικά σχήματα.

Εν όψει των ευρωεκλογών το ΑΣΚΕ εκφράζει και πάλι την επιθυμία του για συμπόρευση με τις καθαρές θέσεις του κειμένου που προαναφέραμε, με όσους (συλλογικότητες ή κομματικά ανένταχτους πολίτες) το επιθυμούν. Εμείς το καθήκον μας θα το κάνουμε για άλλη μια φορά, μαζί με όσους ανταποκριθούν.

Φωτιά στα μπατζάκια τους

«Δεν είναι φυσιολογικοί άνθρωποι όσοι ανάβουν τα τζάκια»(!) δήλωσε οργισμένος ο γνωστός «Μπουμπούκος», ξεπερνώντας σε ευστοχία το άλλο μπουμπούκι, που δήλωσε (με σοβαρότητα) ότι «δε μειώνεται ο φόρος στο πετρέλαιο για καλοριφέρ κ.λπ., για να μη ξεσταίνουν οι πλούσιοι τις ...πισίνες τους»!! Τι τους έπιασε και δείχνουν τόσο ενδιαφέρον για ...την υγεία μας Μήπως, επειδή η αιθαλομίχλη πνίγει και τους ίδιους;

να οδηγήσει σε ανεξέλεγκτες για τα συμφέροντά τους εξελίξεις. Θυμίζουμε ότι οι Γερμανοί, ως Νέα Κατοχή, εφαρμόζουν το δόγμα του Χίτλερ: «Τα μικρά κράτη πρέπει να εκλείψουν. Θα θεωρούνται στο μέλλον ως οι νέες αποικίες μας. Θα χρειαστούμε τους λαούς των μικρών κρατών, για να εργάζονται στις αποικίες μας, αλλά ως έθνη πρέπει να εκλείψουν». (Απομνημονεύματα Χάιντς Λίνγκε, σωματοφύλακα του Χίτλερ, άρθρο Π. Λιάκου Κυρ. Δημοκρατία 5/1/2014, δεξ στα δημοσιεύματα ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΜΙΣΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ). Δηλ. τα θέλουν όλα δικά τους. Αμετανόητοι...

Φαίνεται πλέον ότι η μερίδα των ΗΠΑ (Δημοκρατικοί-Ομπάμα) που στηρίζει την ηγετική ομάδα του **ΣΥΡΙΖΑ** άναψε το πράσινο φως για την προσεχή διακυβέρνηση, για ν' απορροφήσει την κοινωνική δυσαρέσκεια, παρά τους φόβους τους ότι μπορεί να «καεί» πρόωρα το δημιούρημά τους, επειδή του έχουν αναθέσει την υποχρέωση να παραμείνει στο ευρώ, για να μη διαλυθεί η ΕΕ

Από την άλλη όσο το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ εξαφανίζονται δημοσκοπικά τόσο οι εσωτερικές τους διαμάχες οξύνονται. **Στο ΠΑΣΟΚ** οι 75 του αλήστου μνήμης Γιωργάκη εναντίον των 58 του άλλου καταστροφέα Σημίτη για ένα πουκάμισο αδειανό, με το Βενιζέλο να προσπαθεί να κρατηθεί στην κυβέρνηση, αλλά να μην τον υπολογίζει κανείς και, ιδιαίτερα, οι ευρωεκλογές να φαντάζουν Γολγοθάς.

Το φαγοπότι των εξοπλιστικών, οι μίζες και τα «δωράκια» που μοίρασαν αφειδώς σε πολιτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ οι γερμανικές εταιρείες, που ένα πολύ μικρό μέρος τους έχει αποκαλυφθεί και μόνο για τα «καμένα χαρτιά» του ΠΑΣΟΚ, αντικειμενικά αποσαθρώνει πλήρως τους μνημονιακούς απολογητές της γερμανικής πολιτικής, παρόλο που η πρόθεσή τους ήταν το

σύστημα να παραμείνει αλώβητο με το πρόσχημα της κάθαρσης.

Η ΔΗΜΑΡ, της οποίας «επίλεκτα» στελέχη όπως ... ο Γρ. Ψαριανός και ο Οικονόμου καλοβλέπουν τους 58, είναι «ανοικτή» σε συνεργασία ακόμη και με το ...ΣΥΡΙΖΑ. «Όσοι πιστοί προσέλθετε», λέει ο Κουβέλης, που ξορκίζει τους 58, βλέποντας το κόμμα του, αυτό της «υπεύθυνης αριστεράς», που δημιούργησε το 2010, για να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ, και κατέληξε μνημονιακός απολογητής της πιο νεοφιλελεύθερης δεξιάς πολιτικής, να φυλλορροεί.

Η ΝΔ του Σαμαρά, που κατάντησε ο πιο πιστός υπηρέτης της γερμανικής Νέας Κατοχής, με τον εκλεκτό του Σόιμπλε Στουρνάρα («Γιάννη ξέχνα το») να πρωτοστατεί στα μέτρα εξαθλίωσης, ξορκίζει γενικώς τις εκλογές, επειδή είναι φανερό ότι δε θα μπορεί να κάνει κυβέρνηση με τη δική της φθορά και κυρίως με τον καταποντισμό του ΠΑΣΟΚ. Ιδιαίτερα οι ευρωεκλογές θα σηματοδοτήσουν τις εξελίξεις, γι' αυτό τις ορίζουν τη δεύτερη Κυριακή των αυτοδιοικητικών εκλογών, ελπίζοντας σε μεγάλη αποχή κι ένα «διαχειρίσιμο» αποτέλεσμα. Η σιωπηλή αντίθεση των καραμανλικών και η διαφοροποίησή τους στην πολιτική Σαμαρά προκαλεί σύγχυση στους «φωστήρες» του επιτελείου Σαμαρά, που καταφεύγουν σε τεχνάσματα, όπως στην επίκληση του «καραμανλικού» σκανδάλου του ΤΤ ή στον «εκβιασμό» με την παραίτηση Παπούλια. Κύριος οίδε τι άλλο θα σκαρφιστούν.

Δε θα μπορούν όμως να παραστήσουν τους όψιμους αντιτροϊκανούς, όπως οι κύριοι του ευρωκοινοβουλίου, που ενόψει ευρωεκλογών και ραγδαίας αύξησης των «ευρωσκεπτικιστών», δηλ. της αντίθεσης στη Γερμανία, καμώνονται ότι τώρα βλέπουν τις βλαβερές συνέπειες της τρόικας. Ιδιαίτερα οι ευρωεκλογές φοβίζουν πολλούς μέσα κι έξω.

Συγχαρητήρια επιστολή του ΑΣΚΕ προς τον Ν. Παπαδόπουλο

Όταν ο Νικόλας Παπαδόπουλος εξελέγη πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος (ΔΗΚΟ) της Κύπρου, το ΑΣΚΕ του απέστειλε την παρακάτω επιστολή:

ΑΠΟ: Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

ΠΡΟΣ: Πρόεδρο Δημοκρατικού Κόμματος (ΔΗΚΟ) κ. Ν. Παπαδόπουλο

Κύριε Πρόεδρε,
Σας παρακαλούμε να δεχθείτε τα συγχαρητήριά

μας για την εκλογή σας, που αποτελεί νίκη των πατριωτικών δυνάμεων της Κύπρου και του ελληνισμού κι ενισχύει την ελπίδα ότι, όπως και το 2004, υπό την ηγεσία του αείμνηστου πατέρα σας, έτσι και τώρα θ' απορριφθούν σχέδια καταστροφικά για την Κύπρο. Ο ελληνισμός προσβλέπει σ' εσάς με εμπιστοσύνη για μια δημοκρατική και βιώσιμη λύση του Κυπριακού, με βάση το Διεθνές Δίκαιο και τις αρχές του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ευχόμαστε επιτυχία στο έργο σας.

Αθήνα 9/12/2013

Για την Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ
Νίκος Καργόπουλος

ΓΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Την ώρα που η οικονομική κρίση εξουθενώνει τον ελληνικό λαό, στα εθνικά θέματα ετοιμάζονται «λύσεις», που θα σημαδέψουν το μέλλον. **Οι κίνδυνοι στα εθνικά θέματα είναι σοβαρότεροι από την οικονομία, γιατί η οικονομία ευκολότερα ή δυσκολότερα μπορεί ν' ανορθωθεί, ενώ κάποια καταστροφή στα εθνικά μπορεί ν' αποδειχθεί μη αναστρέψιμη.** Ο μέγας «πατριώτης» Μητσοτάκης προτρέπει τους Τούρκους να ζητήσουν λύσεις για Αιγαίο και Κύπρο τώρα, που η Ελλάδα βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Πάντοτε «εφιάλτης»!

Ο Ερντογάν εξακολουθεί να έχει την υποστήριξη μεγάλου τμήματος του πληθυσμού της Τουρκίας, αλλά έχει χάσει την αίσθηση του μέτρου, δημιουργώντας παντού εχθρούς. Στο εσωτερικό έχει έρθει σε σκληρή σύγκρουση με συνδικάτα, αριστερούς, κεμαλιστές, αλεβίτες, Κούρδους και άλλες μειονότητες, ακόμη και με τον μέντορά του Γκιουλέν. Στο εξωτερικό η πολιτική των «μηδενικών προβλημάτων» με τους γείτονες πολλαπλασίασε και μεγάλωσε τα προβλήματα. Έτσι αυτός και οι αξιωματούχοι του εγκλωβίζονται σε μια εθνικιστική ρητορική, προκαλούν πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά, με την πλήρη ανοχή των «συμμάχων» μας της Ε.Ε. Στην Πολωνία ο Ερντογάν διαγράφει από τον χάρτη το κράτος **Κύπρος**, τη στιγμή που βρίσκονται σε εξέλιξη διαβουλεύσεις για τη διαμόρφωση κοινής διακήρυξης με στόχο την επανέναρξη του διαλόγου για το κυπριακό και διατείνεται ότι δεν είναι διατεθειμένος να δώσει ούτε σπιθαμή γης στην Κύπρο, ακόμα και αν του τάξουν πλήρη ένταξη στην Ε.Ε. Στη **Θράκη** είχαμε το περασμένο καλοκαίρι διαδοχικές επισκέψεις Τούρκων στρατηγού και υπουργών, με προκλητικές δηλώσεις, όπως συνηθίζουν, του τύπου, «**η Θράκη είναι το κομμένο χέρι της Τουρκίας**». Η ελληνική κυβέρνηση σχεδόν απουσιάζει, με ελάχιστες και υποτονικές αντιδράσεις, αφού το ενδιαφέρον της εστιάζεται στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των τοκογλύφων μας και στην επιβίωσή της. Οι «εταίροι» μας της Ε.Ε. όχι μόνο δεν αντιδρούν, όπως όφειλαν, αλλά μεθοδεύουν την καταπάτηση της κοινοτικής νομοθεσίας, ώστε να διαπραγματεύονται με την Τουρκία χωρίς «βαρίδια».

Για την ονομασία των **Σκοπίων**, ο Νίμιτς άρχισε νέο γύρο διαπραγματεύσεων με επισκέψεις σε Αθήνα, Σκόπια και ...Γερμανία. Σαφώς οι Αμερικάνοι εμπλέκουν τη Μέρκελ, ώστε να αποδώσει ο συνδυασμός πιέσεων προς την Ελλάδα και να δεχτεί αυτά που μέχρι σήμερα απορρίπτει, όπως ονομασία του τύπου «Βόρεια Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Στην Ανατολική Μεσόγειο οι εξελίξεις είναι κατατρεγμένες. Η πρόσφατη επίσκεψη των Σαμαρά-Βενιζέλου με επιτελείο υπουργών στο Ισραήλ, δεν έγινε μόνο για ενεργειακή και τουριστική συνεργασία. Οι κοινές αεροπορικές ασκήσεις φανερώνουν και στρατιωτική συνεργασία. Η κόντρα **Τουρκίας-Ισραήλ** για τον έλεγχο της περιοχής, μας ευνοεί, αλλά μέχρι τότε θα υπάρχει.

Η αντιπαλότητα **Τουρκίας-Αιγύπτου**, που οδήγησε στη διακοπή των διπλωματικών σχέσεων μεταξύ των δύο κρατών πριν από λίγες μέρες, είναι η πιο σημαντική εξέλιξη για μας στην περιοχή, γιατί αυτοί που κατέχουν την εξουσία στην Αίγυπτο, φανερά ενοχλημένοι από τη στήριξη της Τουρκίας στην κυβέρνηση Μόρσι, προωθούν ελπιδοφόρα συνεργασία με Ελλάδα και Κύπρο στο θέμα του ορισμού **ΑΟΖ**, αποκλείοντας την Τουρκία. Όμως είναι σε θέση ο Βενιζέλος και ο Σαμαράς να αξιοποιήσουν την ευνοϊκή συγκυρία; Πόσο μπορούν ν' αντισταθούν στις πιέσεις των μεγάλων και αντίπαλων συμφερόντων; Μόνο ο ελληνικός λαός μπορεί ή να τους αναγκάσει ή να τους ανατρέψει.

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 24/12/13)

Οι γραικύλοι

Με εγκύκλιό του το Υπουργείο Παιδείας ενημέρωσε όλα τα Δημοτικά Σχολεία της Ελλάδας και τους προϊσταμένους τους ότι «η Πρεσβεία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας προσκαλεί τα Δημοτικά Σχολεία που θα εκδηλώσουν σχετικό ενδιαφέρον να συμμετάσχουν σε Διαγωνισμό Ζωγραφικής για τη δημιουργία της ευχετήριας κάρτας Χριστουγέννων της Πρεσβείας».

Τα βραβεία ανακοινώθηκαν στην ιστοσελίδα της Πρεσβείας.

Τα σχόλια περιτεύουν.

Ολόκληρη η εγκύκλιος στην ιστοσελίδα του ΑΣΚΕ (Επίκαιρα Κείμενα 4/12/13)

Μήπως ήρθε η ώρα του;

Όσο η δικαιοσύνη πλησιάζει προς αυτό που θεωρεί αυτονόητο κάθε κοινός νους, ότι δηλ. η family βρίσκεται πίσω από διασπάθιση δημοσίου χρήματος ανυπολόγιστου ύψους, τόσο ο Γιωργάκης σφίγγει πιο γερά το χερούλι της βαλίτσας. Ο εκνευρισμός των συμβούλων του προδίδεται και μόνο από τη δήλωση του κ. Ελενόπουλου ότι αν επιμείνουν οι προσπάθειες ενοχοποίησης του Γιωργάκη, τότε ο Γιωργάκης θα προβεί σε αποκαλύψεις, στα απλοελληνικά θα βγάλει στη φόρα τ' άπλυτα άλλων! Άρα μέχρι τώρα τα ήξερε και δε μίλαγε! Και μόνο γι' αυτό δεν πρέπει να κινηθεί ο εισαγγελέας για κάλυψη εγκλημάτων;

Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ Β. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

Τις τελευταίες εβδομάδες προβάλλονται από συστημικά ΜΜΕ ο Βασίλειος Μαρκεζίνης και οι πολιτικές του θέσεις, εν είδει διακήρυξης. Η αφορμή ήταν η παρουσίαση δύο βιβλίων του. Ο καθηγητής, που φέρει και τον τίτλο του sir, δηλώνει αντιμνημονιακός, υποστηρίζει το άνοιγμα προς τη Ρωσία, θέτει θέμα αποχώρησης από το ΝΑΤΟ, ζητεί κάθαρση, δηλώνει πατριώτης, θεωρεί ότι πρέπει να προστατευτούν οι αδύνατοι και άλλα, που ηχούν ευχάριστα. Πολλοί καλοπροαίρετοι άνθρωποι υποδέχθηκαν την επανεμφάνισή του με ικανοποίηση έως ενθουσιασμό.

Ο Β. Μαρκεζίνης, όμως, πάντοτε ήταν ευφυής, μορφωμένος και πολυγραφότατος και πάντοτε διατύπωνε παρόμοιες θέσεις (χωρίς να γνωρίζουμε κατά πόσο τις πιστεύει). Γιατί, λοιπόν, αυτό το ιδιαίτερο ενδιαφέρον σήμερα; Θεωρούμε χρήσιμες τις παρακάτω παρατηρήσεις:

Α) Ο Β. Μαρκεζίνης δεν είναι ένας ανεξάρτητος πολιτικός. Είναι συνδεδεμένος με τη βρετανική πολιτική και ιδιαίτερα με το βασιλικό περιβάλλον (η βασίλισσα δίνει τον τίτλο του sir) .

Β) Σε καμιά περίπτωση το ΑΣΚΕ δεν ισοπεδώνει όλους τους πολιτικούς που κινούνται στα πλαίσια του συστήματος. Δεν ήσαν ίδιοι ο Ανδρέας με το Σημίτη και το Γιωργάκη, ούτε ο Καραμανλής (ανηψιός) με το μητσοτακέικο, ούτε ο Τάσσος Παπαδόπουλος με το Χριστόφια και τον Αναστασιάδη, όπως δεν ήσαν ίδιοι ο Πλαστήρας με τον Παπάγο. **Ποτέ δεν πάψαμε, ούτε θα πάψουμε να προσπαθούμε για τη μεγάλη και ριζική αλλαγή που έχει ανάγκη η πατρίδα μας, που σήμερα συμπυκνώνεται στο αίτημα της απελευθέρωσης, αλλά δεν είμαστε αδιάφοροι αν το κακό που γίνεται σήμερα είναι μικρότερο ή μεγαλύτερο, με δεδομένο ότι απειλούμαστε ως κράτος σε όλα τα επίπεδα και κάποια καταστροφή μπορεί ν' αποδειχθεί ανεπανόρθωτη.**

Γ) Για να κρατήσει ένας πολιτικός του συστήματος κάποια πράγματα για το συμφέρον της πατρίδας του, πρέπει να έχει θάρρος και στηρίγματα (και στο λαό). Τα διέθεταν ο Ανδρέας και ο Τάσσος, δεν τα διέθετε ο Καραμανλής.

Δ) Ανεξαρτήτως προθέσεων και βαθμού ειλικρίνειας (διότι πολλοί εξαπατούν) σύνθηες είναι ένας πολιτικός να παίρνει την κατηφόρα. Τελευταίο παράδειγμα ο Σαμαράς (δεν είναι τυχαίο ότι ήταν από τους προσκεκλημένους στις διάφορες λέςχες), που είχε ακόμη καλύτερες θέσεις και από του Β. Μαρκεζίνη πριν γίνει πρωθυπουργός, αλλά μετά τα «ξέχασε» όλα. Αξίζει να θυμηθούμε και τον πατέρα Σπ. Μαρκεζίνη, που το 1958 επεχείρησε

να συνεργαστεί με την αριστερά και το 1973 έγινε πρωθυπουργός της χούντας.

Ε) Είναι η δεύτερη φορά που ο Β. Μαρκεζίνης προβάλλεται από τα ΜΜΕ. Η πρώτη ήταν όταν παρέπαιε ο Γιωργάκης και αναζητούσαν εναλλακτική λύση, για να αποφύγουν τις εκλογές. Τότε προτιμήθηκε ο γερμανόφιλος Παπαδήμος και όχι ο σερ Βασίλειος.

Το συμπέρασμα είναι ότι οι ξένοι προστάτες, βλέποντας τώρα ότι παραπαίει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου (οι πραγματικές δημοσκοπήσεις είναι απελπιστικές για Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ), τη στηρίζουν για να φτάσει τουλάχιστον μέχρι τις ευρωεκλογές, αλλά από εκεί και πέρα αναζητούν εναλλακτική λύση μέσα από την παρούσα Βουλή, γιατί εθνικές εκλογές τώρα πιθανότατα θα οδηγήσουν σε αποσταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος. Ο Β. Μαρκεζίνης είναι μια λύση γι' αυτούς, που οπωσδήποτε την προτείνουν οι Βρετανοί, αλλά μένει να δούμε αν θα συγκλίνουν σ' αυτήν και οι άλλοι.

Το σίγουρο είναι ότι **εμείς οφείλουμε να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, διατηρώντας τις σοβαρές μας επιφυλάξεις και (κυρίως) χωρίς ν' αποπροσανατολιζόμαστε από το στόχο μας, που είναι η Εθνική και Κοινωνική μας Απελευθέρωση.**

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 16/12/13)

Ο Σαμαράς, ο υιός και η απόλυση

Στο (αμερικάνικο) Κολέγιο Αθηνών, όπου συνωστίζονται οι γόννοι των οικογενειών που λυμαίνονται τη χώρα μας, φοιτά και ο υιός του Α. Σαμαρά. Ο νεαρός στις εξετάσεις του Ιουνίου «πιάστηκε στα πράσα να κλέβει», δηλ. ν' αντιγράφει. Παρά τις επανειλημμένες συστάσεις συνέχισε ν' αντιγράφει, οπότε η επιτηρήτρια καθηγήτρια τελικά εμνηδένισε το γραπτό του.

Θα ανέμενε κανείς ότι στοιχειώδης λογική και πολιτική, έστω, ευφυΐα θα υποχρέωνε τον Α. Σαμαρά να ζητήσει συγγνώμη από την καθηγήτρια και να την συγχαρεί για την ευσυνειδησία της. Αντ' αυτού το διοικητικό συμβούλιο του Κολεγίου (πρόεδρος και θείος του νεαρού είναι ο αδελφός του πρωθυπουργού) απέλυσε(!) την καθηγήτρια. Και το ακόμη χειρότερο, μετά από την ένσταση της καθηγήτριας, το υπηρεσιακό (κρατικό συμβούλιο) συμβούλιο επικύρωσε την απόλυση, λόγω ...ανεπάρκειας της καθηγήτριας (!), παρά την εικοσαετή «επαρκώς» υπηρεσία της στο λειτούργημα.

Σε τέτοια «σχολεία» προετοιμάζονται τα ονόματα που κοσμούν τα πρωτοσέλιδα, τις οθόνες και που προορίζονται να μας κυβερνούν, φευ!

Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ, Ο ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΡΙΖΑ

«Αδικούμε το Γιώργο Παπανδρέου που είχε πει ότι υπάρχουν λεφτά. Το είχε πει με την έννοια να δούμε πού πάνε τα λεφτά, τότε είχε μια λογική», δήλωσε ο Γιάννης Δραγασάκης (βλ. εφημερίδες 5/12/13), υπουργός του ΚΚΕ στη συγκυβέρνηση με Ν.Δ. (Μητσοτάκη) και ΠΑΣΟΚ, κορυφαίο στέλεχος σήμερα της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και προαλειφόμενος για υπουργός Οικονομίας.

Επειδή ο κ. Δραγασάκης είναι αδύνατο να κατάλαβε κάτι διαφορετικό απ' αυτό που κατάλαβαν όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες, επειδή ο Γιωργάκης είναι αδύνατο να του διευκρίνισε ιδιαιτέρως τι εννοούσε (αφού δύσκολα καταλάβαινε τα σημειώματα που του έδιναν να διαβάσει οι άνθρωποι της αμερικανικής πρεσβείας και της Γκόλντμαν Σακς), το ερώτημα είναι για ποιο λόγο ο κ. Δραγασάκης ανέλαβε αυτόκλητα την υπεράσπιση του Γιωργάκη.

Έχουμε ξαναγράψει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι πλέον ένα σύνολο ομάδων που κινούνται αυτόνομα. Στις τελευταίες εκλογές η φιλοευρωπαϊκή ομάδα του Σημίτη υποστήριξε διακριτικά τη ΔΗΜΑΡ και η φιλοαμερικανική του Γιωργάκη το ΣΥΡΙΖΑ. Εκτός από αυτούς που έγιναν μέλη (κάποιοι και βουλευτές) του ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχουν κι αυτοί που υποστήριζαν ανοιχτά χωρίς ακόμη να ενταχθούν (Κατσέλης, Ξενογιαννακοπούλου κ.ά.) κι άλλοι που δεν εντάχθηκαν, παρά την προσπάθεια της ηγετικής ομάδας, γιατί υπήρξαν σφοδρές αντιδράσεις μέσα στο κόμμα, π.χ. ο Παπουτσης, που μας βομβάρδιζε με τα χημικά στις πλατείες το καλοκαίρι του 2011 και τελικά ο Σαμαράς τον βόλεψε στην Παγκόσμια Τράπεζα. Το σχέδιο της ηγεσίας είναι να ενταχθούν πολλοί τέτοιοι ως συνεργαζόμενοι στην αναμπουμπούλα της προεκλογικής περιόδου, οπότε κάθε αντίρρηση μπορεί ευκολότερα ν' αντιμετωπιστεί ως υπονομευτική της ανάλυσης της εξουσίας.

Όταν, λοιπόν, ο κ. Δραγασάκης αναλαμβάνει την υπεράσπιση ενός ανθρώπου που κατέστρεψε τη χώρα του, για να εξυπηρετήσει ξένα (και της οικογένειάς του) συμφέροντα, ενός από τα πιο απεχθή πρόσωπα της πολιτικής ζωής, που δεν τολμούν να τον υποστηρίξουν πλέον ούτε οι δικοί του στο ΠΑΣΟΚ, ενός ανθρώπου που ανά πάσα στιγμή μπορεί να βρεθεί στη φυλακή για τα εγκλήματά του (γι' αυτό είναι συνεχώς με μια βαλίτσα στο χέρι), δεν το κάνει τυχαία. Το κάνει, γιατί είναι απαίτηση των Αμερικανών, που δε θέλουν να μπαίνουν οι άνθρωποί τους στη φυλακή, γιατί θα δυσκολεύονται μετά να βρίσκουν «προθύμους». Ως αντάλλαγμα αναμένεται μια ευρύτερη υποστήριξη της ηγετικής ομάδας στην οποία συμμετέχει ο κ. Δραγασάκης

από τους Αμερικανούς και τους ανθρώπους τους στην Ελλάδα.

Τον κ. Δραγασάκη ακολούθησε ο κ. Τσακαλώτος, κι αυτός του οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ήταν ο μόνος άνθρωπος που βρέθηκε, για να υποστηρίξει το Στουρνάρα για τη δήλωση-πρόκληση ότι δεν υπερφορολογούνται οι Έλληνες! Ο Στουρνάρας, «υπάλληλος» της κ. Μέρκελ, είναι το πιο μισητό πρόσωπο όχι μόνο για τον ελληνικό λαό, αλλά και για τους υπόλοιπους υπουργούς και τους κυβερνητικούς βουλευτές! Μπορεί ο Στουρνάρας να μην είναι άνθρωπος των Αμερικανών, αλλά οι Γερμανοί είναι σύμμαχοί τους. Μπορεί να διαγκωνίζονται ποιος θα κατασπαράξει περισσότερες από τις σάρκες της πατρίδας μας, αλλά μαζί έφτιαξαν την τρόικα και οι Αμερικανοί δε θέλουν να διαλυθεί η (γερμανική) Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ζήτημα για τον ελληνισμό δεν είναι να κάνει επιλογή προστατών, αλλά ν' απαλλαγεί από τους προστάτες, κι αυτό έχει πολλές φορές στην ιστορία του αποδείξει ότι μπορεί να το κάνει (όπως και κάθε λαός), με πιο πρόσφατο παράδειγμα το υπερήφανο ΟΧΙ στο σχέδιο Ανάν, το οποίο σε αगाστή σύμπνοια προσπαθούσαν να περάσουν Αμερικανοί, Γερμανοί, Άγγλοι κ.λπ.

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 14/12/13)

Αυτοί θα μας «σώσουν»:

Οπωσδήποτε δε βάζουμε στο ίδιο τσουβάλι όλους τους ανθρώπους του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι, όμως, σαφές ότι ολόκληρη η ηγετική ομάδα περί τον Αλ. Τσίπρα δημιουργήθηκε και προωθήθηκε από μηχανισμούς του συστήματος (και μάλιστα της φιλοαμερικανικής μερίδας), για να υπηρετεί το σύστημα και τώρα και όταν αναλάβει τη διακυβέρνηση του τόπου. Ακόμη σαφέστερα είναι τα πράγματα μ' αυτούς που προαλείφονται ν' αναλάβουν την οικονομική πολιτική.

Αναφερόμαστε σε άλλο κείμενο στον «σκιώδη υπουργό» Γιάννη Δραγασάκη, που υπερασπίστηκε τόσο απροκάλυπτα το Γιωργάκη για τη μεγάλη απάτη του «λεφτά υπάρχουν». Για ποιο λόγο ο έμπειρος Δραγασάκης έφτασε σ' αυτό το σημείο το γνωρίζει ο ίδιος.

Την εικόνα συμπληρώνουν δύο άλλα στελέχη του οικονομικού επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ, προβαλλόμενοι σκανδαλωδώς από τα συστημικά ΜΜΕ, που προαλείφονται για υφυπουργοί, ο Γ. Σταθάκης και ο Ε. Τσακαλώτος, άγνωστοι (και στον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ;) μέχρι το 2012, οπότε άρχισε η δημοσκοπική εκτόξευση του ΣΥΡΙΖΑ. →

Οι κύριοι αυτοί δηλώνουν «επενδυτές», δηλ. μεγαλοκαταθέτες τεράστιων και ασύλληπτων (για τους πενόμενους πολίτες) ποσών όχι σε κάποια ελληνική τράπεζα, αλλά σε αμαρτωλά (από τα μεγαλύτερα στον κόσμο) χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όπως η BlackRock και η Morgan Stanley, που παίρνουν μέρος στην εξόντωση του ελληνικού λαού.

Για να είμαστε δίκαιοι, ποτέ δε μας είπαν οι άνθρωποι αυτοί ότι έχουν στο πρόγραμμά τους το

σοσιαλισμό, ισχυρίζονται, όμως, ότι θ' αμβλύνουν τις κοινωνικές αδικίες. Για να είναι πειστικοί δε θα έπρεπε πρώτα να θυμηθούν τι κάνει ο «έχων δύο χιτώνας»;

Επαναλαμβάνουμε, δεν είναι όλοι ίδιοι. Δίπλα σ' αυτούς υπάρχουν βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ με μηδενική ή μικρή περιουσία. Αυτούς (τι σύμπτωση!) τους αγνοούν πλήρως τα συστημικά ΜΜΕ. Απλοί νεροκουβαλητές!

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 24/12/13)

Η ΓΡΑΜΜΗ ΦΛΩΡΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΚΚΕ ΣΗΜΕΡΑ

Μεγάλη θεωρητική συζήτηση (ξανα)γίνεται στο ΚΚΕ για το κατά πόσον ήσαν ορθές οι αποφάσεις α) για τη συγκρότηση του ενιαίου Συνασπισμού και β) για τη συγκυβέρνηση το 1989-90 αρχικά με τη Ν.Δ. του Μητσοτάκη και στη συνέχεια με Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ. Σήμερα το ΚΚΕ κρίνει ότι εκείνες οι αποφάσεις ήσαν λανθασμένες. Παρότι χρησιμοποιούνται προσεκτικές εκφράσεις, είναι προφανές ότι (με τη δική του γλώσσα) οι αποφάσεις θεωρούνται αποτέλεσμα υπερίσχυσης «οπορτουνιστικών» αντιλήψεων.

Το ζήτημα ανακινήθηκε από την ηγεσία, με άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ΚΟΜΕΠ. Ο λόγος είναι, ασφαλώς, η αντιμετώπιση των διαφωνιών που υπάρχουν στο εσωτερικό του ΚΚΕ για τη σημερινή πολιτική του πλήρους απομονωτισμού του κόμματος.

Την ανακίνηση του θέματος εκμεταλλεύτηκαν αντίπαλοι του ΚΚΕ, μιλώντας για καταδίκη της γραμμής Φλωράκη (από το 1972 Γ.Γ. του ΚΚΕ) και υποθέτοντας ότι μια προσβολή στη μνήμη του ιστορικού ηγέτη θα διευκόλυνε την περαιτέρω μετακίνηση μελών και ψηφοφόρων από το ΚΚΕ, π.χ. προς το ΣΥΡΙΖΑ.

Η άποψη του ΑΣΚΕ είναι ότι οι προαναφερθείσες καθώς και πλήθος άλλων καθοριστικών αποφάσεων ελήφθησαν με άλλα κριτήρια και οι θεωρητικές αναλύσεις επιστρατεύονται εκ των υστέρων, για να τις δικαιολογήσουν. Τα «λάθη» δεν είναι λάθη, αλλά επιλογές που υπηρετούν ανομολόγητες επιδιώξεις, όπως π.χ. οι συμφωνίες Λιβάνου-Καζέρτας-Βάρκιζας (βλ. την έκδοση ΑΣΚΕ-2). Αλλά ας έρθουμε στα πιο πρόσφατα.

Το ΑΣΚΕ, θυμίζουμε, πολλούς μήνες ενωρίτερα είχε προβλέψει ότι θα υπάρξει κυβερνητική συνεργασία ΚΚΕ-ΝΔ (βλ. «ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ» Οκτώβρη 1988), προκαλώντας την οργή μελών του ΚΚΕ, που ισχυρίζονταν ότι αυτό δε θα γίνει ποτέ και ότι στο ΑΣΚΕ είμαστε αντικομμουνιστές. Στο ΑΣΚΕ, όμως, δεν είμαστε αντικομμουνιστές, απλώς δεν είμαστε αόμματοι. Τότε η Σοβιετική Ένωση είχε συνάψει μια οικονομική συμφωνία-μαμούθ με τη Δ.

Γερμανία των Κολ-Στράους. Ήταν βέβαιο, λοιπόν, ότι αυτή η συμφωνία θα είχε την αντανάκλασή της στις ελληνικές πολιτικές δυνάμεις. Η εξάρτηση, που χαρακτηρίζει λιγότερο ή περισσότερο τις κυρίαρχες δυνάμεις όλου του πολιτικού φάσματος της πατρίδας μας, της αριστεράς μη εξαιρουμένης, είναι η πηγή όλης της κακοδαιμονίας μας. Η συγκυβέρνηση, λοιπόν, υπαγορεύθηκε από τα συμφέροντα της Σοβιετικής Ένωσης του Μιχ. Γκορμπατσόφ κι επιβλήθηκε στο ΚΚΕ, παρά το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργούσε στο εσωτερικό του. Έτσι άνοιξε ο δρόμος για την άνοδο του (γερμανόφιλου) Μητσοτάκη στην πρωθυπουργία, εξυπηρετώντας ένα σύστημα σε βαθιά κρίση, χωρίς κανένα κέρδος για το λαό και τη δημοκρατία, ούτε καν την καθιέρωση της απλής αναλογικής, που είχε προσφέρει τότε ο Α. Παπανδρέου στον ενιαίο Συνασπισμό.

Σήμερα το ΚΚΕ πέρασε στην άλλη άκρη. Βασική αρχή της πολιτικής του είναι ότι «το ΚΚΕ τα κάνει όλα καλά, από όλους τους άλλους κανείς δεν κάνει τίποτα καλό, άρα δεν υπάρχει έδαφος για συνεργασία με κανέναν και για τίποτα». Η Α. Παπαρρήγα, κατά την ομιλία της στη Βουλή για την πρόταση μομφής, απαξίωσε το Κοινοβούλιο («δεν υπάρχει δυνατότητα μέσω Βουλής») και υποστήριξε ότι «μόνη λύση είναι η εργατική λαϊκή αντιπολίτευση». Όλ' αυτά με βάση την απόφαση του Συνεδρίου, που θεωρεί ότι το μόνο που έχει σημασία είναι η «λαϊκή εξουσία», δηλ. η ανάληψη της εξουσίας από το ΚΚΕ. Αλλά και το ίδιο το ΚΚΕ με τη συμπεριφορά του δείχνει ότι δεν το ενδιαφέρει η εξουσία, κάτι που κατανοεί και ο ελληνικός λαός. Στην πράξη δηλ. δεν προτείνει τίποτα σ' ένα λαό που υποφέρει και στρέφεται απελπισμένος προς τις αυταπάτες του ΣΥΡΙΖΑ ή προς την εκδικητική μανία του εσμού της «Χρυσής Αυγής».

Η σημερινή πολιτική του ΚΚΕ είναι επίσης υποβοηθητική του συστήματος, αφού διασπά τις λαϊκές κινητοποιήσεις και απομακρύνει την ελπίδα για την απελευθέρωση της πατρίδας μας από τη νέα Κατοχή. Γι' αυτό και συχνά επαινείται από →

πολιτικούς, π.χ. Άδωνις, ή ΜΜΕ του συστήματος. Τους λόγους που η ηγεσία επιμένει σ' αυτή τη γραμμή τους γνωρίζει η ίδια καλύτερα από τον καθένα.

Η αυτοκριτική, λοιπόν, του ΚΚΕ για τη συγκυβέρνηση του 1989-90 θα ήταν μια θετική εξέλιξη, εάν συνοδευόταν από μια πολιτική που (και με τις κατάλληλες συμμαχίες) αναβαθμίζει το λαϊκό κίνημα. Δυστυχώς, γίνεται απλώς για να δικαιολογήσει μια αδιέξοδη (πάλι) πολιτική.

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 12/12/13)

Απορίες

Συμφωνούμε πλήρως με την κριτική του ΚΚΕ προς το ΣΥΡΙΖΑ ότι στα πλαίσια της Ε.Ε. δεν είναι δυνατό ν' ασκηθεί καμιά φιλολαϊκή πολιτική. Διαφωνούμε με την τακτική του να μην κάθεται ποτέ και για κανένα θέμα στο ίδιο τραπέζι με το ΣΥΡΙΖΑ, να μη στέλνει ποτέ εκπρόσωπό του ούτε στα συνέδρια του ΣΥΡΙΖΑ, παρότι υπάρχει πρόσκληση. Θα υπήρχε κάποιο ελαφρυντικό, εάν κρατούσε την ίδια στάση (ή και πιο αυστηρή) απέναντι στα κόμματα του μνημονίου, όμως στα συνέδρια των μνημονιακών κομμάτων στέλνει εκπρόσωπο, με τη ΔΗΜΑΡ ιδίως οι σχέσεις «σηκώνουν παρεξήγηση».

Το ΚΚΕ δικαιολογεί τη στάση του με το επιχείρημα ότι στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν στελέχη που έφυγαν από το ΚΚΕ, γι' αυτό δεν τους έχουν εμπιστοσύνη.

Απορίες:

- 1) Το κριτήριο πρέπει να είναι αν έφυγε ένα στέλεχος από το ΚΚΕ ή τι κάνει αφότου έφυγε; Εάν παραμένει συνεπής και δεν ενσωματώθηκε στο σύστημα; Το κριτήριο είναι η στάση του απέναντι στο κόμμα ή απέναντι στην κοινωνία;
- 2) Τα μνημονιακά κόμματα δεν έχουν ηγετικά στελέχη προερχόμενα από το ΚΚΕ; Η επίτροπος κ. Δαμανάκη και ο (προσφάτως ανεξάρτητος) κ. Μίμης από πού προέρχονται; Ο κ. Ν. Μπίστης, μέχρι πριν από λίγο στη ΔΗΜΑΡ;
- 3) Στα στελέχη των μνημονιακών κομμάτων που δεν προέρχονται από τις τάξεις του το ΚΚΕ έχει περισσότερη εμπιστοσύνη; Στην Ντόρα; Στο Βενιζέλο και το Γιωργάκη; Στη Ρεπούση; Στον Άδωνι;

Οι απορίες πρέπει να λυθούν. Κι ας μη βιαστούν κάποιοι. Η ερμηνεία πως ό,τι βλάπτει το ΣΥΡΙΖΑ θεωρείται καλό για το ΚΚΕ και το λαό είναι μάλλον επιφανειακή.

(αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα στις 24/12/13)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΛΛΑ

29/11/2013

Τα αρπακτικά της Ε.Ε., δηλ. της Γερμανίας, και του ΔΝΤ, δηλ. των ΗΠΑ, που ονομάζονται «τρίοκα», για να μη συνειδητοποιούμε από ποιους πρέπει ν' απελευθερωθούμε, επιχειρούν ένα ακόμη βήμα για τη διαιώνιση της Κατοχής. Βάζοντας μπροστά τον ΟΟΣΑ και με τυφλό όργανο τον κατοχικό υπουργό Κ. Χατζηδάκη, στοχεύουν (μετά την ελληνική βιομηχανία και βιοτεχνία) να εξαφανίσουν και την ελληνική κτηνοτροφία. Η δικαιολογία είναι η μείωση της (υψηλής, πράγματι) τιμής του φρέσκου γάλακτος. Αν το σχέδιό τους περάσει, η μείωση της τιμής του γάλακτος θα είναι ελάχιστη και προσωρινή. Μόλις εξαφανίσουν την ελληνική κτηνοτροφία η τιμή του (εισαγόμενου, πλέον) «φρέσκου» γάλακτος θ' αυξηθεί, υπερβαίνοντας κατά πολύ τη σημερινή τιμή, όπως συνέβη και με άλλα προϊόντα.

Αυτό που, τελικά, επιδιώκουν είναι να μην παράγουμε τίποτα, ν' αγοράζουμε ακριβά τα δικά τους προϊόντα ή επικίνδυνα προϊόντα τρίτων χωρών με τις οποίες η Ε.Ε. έχει κλείσει εμπορικές συμφωνίες, άρα να δανειζόμαστε συνεχώς από αυτούς και να μην αναπνεύσουμε ποτέ. Η ειρωνεία είναι ότι ο ελληνικός λαός πλήρωσε με 1.000.000 ευρώ τον ΟΟΣΑ, για να μας συμβουλευτεί με ποιο τρόπο θα καταστρέψουμε την κτηνοτροφία μας!

Η Ελλάδα, με την ηλιοφάνεια και το εύκρατο κλίμα της, είναι ευλογημένος τόπος για την αγροτική παραγωγή κι έχει τεράστιες δυνατότητες ν' αναπτύξει την κτηνοτροφία της, σε βαθμό που να καλύπτει πλήρως τις ανάγκες της και να κάνει και εξαγωγές. Σήμερα αυτό δε γίνεται, αντιθέτως κάνουμε εισαγωγές, επειδή η Ε.Ε. απαγορεύει την ενίσχυση της αγροτικής παραγωγής, απαγορεύει τους ελέγχους των τιμών στο όνομα του «ανόθευτου ανταγωνισμού» κι επιβάλλει ποσοστώσεις. Με την αποχώρηση-απελευθέρωσή μας από την Ε.Ε. τα εμπόδια αυτά παύουν να υπάρχουν και η αγροτική οικονομία θα είναι ένας από τους τομείς που θα μπορεί άμεσα ν' αναπτυχθεί και ν' αποδώσει, από τον πρώτο κιόλας χρόνο, θα επαναφέρει κόσμο στην ύπαιθρο και στις πολιτιστικές του παραδόσεις, θα σταματήσει μια μεγάλη συναλλαγματική αιμορραγία και θα εξασφαλίσει στους καταναλωτές φθηνά και υγιεινά αγροτικά προϊόντα.

Δεν τον νοιάζει!

«Δεν με νοιάζει αν θα επανεκλεγώ, κάνω το χρέος μου προς την πατρίδα», διαρρέει σε ΜΜΕ ο Αντ. Σαμαράς. Έχει χάσει τον έλεγχο των εξελίξεων και των λεγομένων του! Την ίδια κοτσάνα πέταξε και ο Γιωργάκης λίγο πριν εκπαραθωθεί.

Οι διαμάχες των μεγάλων και οι αντιθέσεις των πολιτικών «μας»

Του
Σήφον Στενού
φιλολόγου - νομικού,
μέλους της Εκτελεστικής
Επιτροπής του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος
Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

Επί τρία συναπτά έτη δεχόμαστε τον καταγισμό των ιδιών «ειδήσεων» για τους «Πιανικούς», την έλευση του ΔΝΤ, την «τρόικα», τα «αναγκαία» μέτρα, τα Μνημόνια και τις συνεχείς «σθεναρές διαπραγματεύσεις», με μοναδικό σκοπό το σάτισμα των ακροατών-θεατών και τη βαθμιαία συμφιλίωσή τους με την ιδέα του «αναγκαίου κακού» και του «μονόδρομου» και τελικά της (φανόμενης) αποδοχής του βαθμιαία εξελισσόμενου πειράματος. Και δεν φαίνεται να αποτυγχάνουν...

Ταυτόχρονα κατακλύζομαστε από τα ίδια Μέσα με πληθώρα αναλύσεων για την αναζήτηση των βαθύτερων αιτιών (ενίοτε και των σκοπών!) του δράματος της μέγιστης πλειονότητας των ελλήνων πολιτών και των οικογενειών τους. Οι περισσότερες κι από αυτές, όμως, έχουν τους

στόχους που προαναφέραμε. Άλλες αποκαλύπτουν τη μισή αλήθεια, που συνήθως είναι χειρότερη από το καθαρό ψέμα, ενώ οι λιγοστές που αγωνίζονται ειλικρινά να ερευνήσουν και τελικά να οδηγήσουν, περιορίζονται, αν δεν εξαφανίζονται, σε κάποιο περιθώριο. Σχεδόν όλες, όμως, όσες θέλουν να είναι ή είναι, όπως, σοβαρές, αναφέρονται στον διεθνή, εγγύτερο ή ευρύτερο, περίγυρο, στη διαρκή διαμάχη π.χ. Η-ΓΙΑ - Γερμανίας για δολάριο-ευρώ, για αγωγούς, πηγές ενέργειας, γεωπολιτικά παίγνια, στη συμμετοχή Ρωσίας, Κίνας σ' αυτά κ.λπ., τουλάχιστον σ' αυτά που άπτονται της δικής μας μοίρας.

Καιμά, όμως, σχεδόν δεν τολμά να επιχειρήσει κάποιο συσχετισμό, συγκεκριμένο και με ονόματα, ανάμεσα στις δράσεις και αντιθέσεις των «μεγάλων» και σε γεγονότα ή διακηρύξεις των «δικών μας» πολιτικών, που (συνδεδεμένοι με τους πρωταγωνιστές) προσαρμόζονται στις επιδιώξεις τους ή και τις υπηρετούν τυφλά, σε βάρος, σχεδόν πάντοτε, της χώρας μας. Πώς, άλλωστε, να δικαιολογήσουν τις περιδινήσεις των, όταν οι «μεγάλοι» αλλάζουν πολιτικές, συμμαχίες, συσχετισμούς μεταξύ τους;

Κανείς, π.χ., δεν συσχέτισε τις «αποκαλύψεις» για παρακολουθήσεις τηλεφώνων, σχέσεις γραμματέα του ΠΑΣΟΚ με ΕΥΠ και σχέδια δολοφονίας του Καραμανλή με τις δολοφονίες των δύο της Χρυσής Αυγής, που οδήγησαν σε προσωρινή (!) σιωπή, για τις υποκλοπές κ.λπ., ούτε την αιφνίδια δήλωση Πάγκαλου, που συνέφερε τις ΗΠΑ, άρα υποδηλώνοντας αλλαγή στάσης της Γαλλίας κατά της Γερμανίας, ούτε τις μεταμορφώσεις Σαμαρά, που αποτυπώνουν τις αυξομειώσεις έντασης ανάμεσα σε ΗΠΑ - Γερμανία, ούτε τις προσαρμογές Τσίπρα στις, συνεχώς μεταβαλλόμενες, παραπάνω σχέσεις. Καταντήσαμε, τελικά, να διερευνούμε τις προθέσεις-σχέδια των «Μεγάλων» από τις αντίστοιχες κινήσεις και δηλώσεις των «δικών μας» πολιτικών οργάνων ή, έστω, ευνοούμενων τους. Και κάνε-vas αναλυτής δεν σκέφθηκε καν να ερμηνεύσει τις «δράσεις» (σε βάρος μας!) των ημετέρων με την καθάρεια ρήση «ποικίλη δράση των στοχα-

στικών προσαρμογών», γιατί όλοι θα μειδιούσαν.

Γιατί όμως να συμβαίνει αυτό το θλιβερό; Είναι αλήθεια ότι το νέο ελληνικό κράτος, ως αποτέλεσμα των διανοιών που μας δημιουργήσαν οι τρεις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής (Αγγλία - Γαλλία - Ρωσία), ιδρύθηκε ως προτεκτοράτο των τριών «προστατιδών» δυνάμεων, οι οποίες δεν επέτρεψαν ποτέ, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων ολιγόχρονης διάρκειας, να δημιουργηθούν πραγματικά ελληνικές ηγεσίες σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, κάτι που και σήμερα ισχύει και μάλιστα κατά τρόπο εμφανή πλέον. Η τελευταία περίοδος, όμως, της απροκάλυπτης κατοχής αποκαλύπτει τις ηγεσίες μιας πλήρως πλέον, γι' αυτό και δεν παραδέχονται πως τελούμε υπό κατοχή.

Όλο και περισσότεροι, όμως, συνειδητοποιούν τι συμβαίνει και γιατί μας συμβαίνουν όλα μας συμβαίνουν και φαίνεται να ωριμάζουν οι συνθήκες για την αντίδραση, δηλαδή το μέτωπο των Ελλήνων για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση.

Δημοσιεύθηκε στο

«Παρόν» στις

24/11/2013